

Örjárat a pesti padok körül

A városi ember életének takjányos részét a terek, ligetek pádjain tölti el. 16—20 év között napjainak mintegy negyedét, ezt követően a grafikon lefelé süllyed, majd az élet vége felé ismét felszökik egész a napok feléig. A pad ilyen-kép fontos közszükségleti cikknek nevezhető.

A háború alatt a padok fűthető részel füstté váltak, hosszú ideig legfeljebb a cementlábakon volt egy-egy fánadt ember látható. De a dolgozók tudják, mit jelent a pihenés s cseppet sem véletlen, hogy felszabadulás után ők fogtak hozzá mindenekelőtt a padok rendbehozásához a városban szerteszét.

A Vilma királynő-úton végig hirdetik ezí a Magyar Közlekedési Alkalmazottak Szabadszervezetének vörösre festett emlékpadjai, melyeket 1944 decemberében mártírjainak emlékére helyezett el, névtáblákkal. Vagy az Almássy-téren az MKP VII/15. körzetének ajándékpadjai. Vagy a Váci-út végén, a Madarász-utcai gyermekkórház előtti kertben a Ganz-hajó dolgozói által ácsolt padok, amelyeken évek óta hirdetik a feliratok, hogy „Új országot építünk a régi helyén“, „Legyőzhetetlen a munkások és parasztok szövetsége“, „Légy egyszerű, mint az igazság“ stb.

De vannak másféle padok is a városban, sőt karosszékek is. Például a Múzeum-kertben, a szépen kiparkírozott sétaút két oldalán. A feliratuk is más. A padokon ez áll: „20 f.“. A karosszékeken pedig még emelkedettebb a szöveg: „30 f.“. És azt hirdetik, hogy akinek szüksége van a pihenésre, az fizessen érte, mert ez a világ rendje. Ennek eredményeként a 20 és 30 fillér nélküliek onnan lógatják le lábukat a kertben, ahol az emléktábla szerint a költő a magyar szabadságnak első szabad dalát elszavalta, vagy ülnek egymás mellett a Nemzeti Múzeum kölépcsőin, mint egy amfiteatrumban, vagy a bokrok között megbújó latinbetűs kősirokra telepedve merengenek a

padelmélet furcsaságain. De hasonló módon van ingyen hely és van külön fizető rész a Károlyi-kertben is és még egyebütt.

Kérdésünkre az egyik jegyszedő-nő elpanaszolta, hogy rosszul megy az üzlet. Nemcsak azért, mert Medárd sokáig locsolta a padokat, hanem azért is, mert az emberek csak akkor veszik igénybe, ha az ingyen helyek elfogytak. Nem sokan adnak már a parádéra, és a kiválasztottságra. Az avatatlanok persze gyanútlanul leülnek s aztán nagyot csodálkoznak, amikor a jegyszedő-nő megáll előttük s pénzt kér az ülésért. Amin viszont nem lehet csodálkozni.

Jőrök Sándor

Pesti padok pusztulás

Hely

"1948"

Magyarok kéret, Szabadság

1948.

Lap Magyar Nemzet

(Oldal)

Helyszám

Megjelent: 1948 OKT 27

Székesfővárosi házinyomda 1926 — 881

Pesti padok

Ezt nem is tudtam. Hogy hátezer pad pusztult el Budapesten az ostrom alatt. Amnyi mindefféle adatot számontartok, ezt nem tudtam, e hátezer hősi halott padot, mátr padot, Hátezer darab budapesti padok... itt laktatok szanaszét a körútakon, s a ligetekben, az üllőiúti fák, s más alatt szerie. Erre voltatok szolgálatban hátezeren és meghaltatok az ostrom telén, Budapest ostromán.

Olvasok sok adatot arról, hogy mi pusztult el ezekben az időkben, olvasok végeláthatatlan számoszlopokat arról, hogy mibe került a felhasznált réz és nikkkel, gumi és olaj, mi mennyi munkabérát vitt el, mennyi tonányi tengeri hajó elpusztult, s hány repülőgép. Igyekszem számontartani a nem látható és természetüknel fogva grafikonokba nehezen fogható értékeket, a láthatatlan javakat, amiket elherdálunk egy-egy hábo-
 rúban, s miket pótolni oly ne-
 héz... — de ezt a hátezer padot, ezt nem tudtam, melyekről most olvasok egy statisztikai közle-
 ményt. Ezek szétörték, szilán-
 kokká röpöttek, meg el is tü-
 zelték őket fázó népek a hat-
 ezer pesti padot, s most hallok
 az adatot, hogy már több mint
 ezren vannak új padok Bud-
 pestszerte. Bizonyos sovénnek
 mondható büszkeségek lépnek
 meg ettől, lokálpatrióta érzel-
 meim megmelegednek, hogy már
 van több mint ezer új padunk.

Élteszem magamban ezt az adatot is. Ez jó, kedves és me-
 leg adat. Hiszen általában azt
 hiszem, kissé túlbecsüljük „az”
 adatok fontosságát. Korszakom,
 melyet minden izgalmaival, s
 kockázataival együtt szeretek,
 persze fia lévén, kissé túlbuz-
 gón adatgyűjtő kor, grafikon-
 rajzoló — de ezt megszerettem,
 ezt az adatot a hátezer padról,
 s az új padokról. Hát persze,
 ezeknek még sokat kell tanul-
 niok, ezeknek az új padoknak.
 Amíg majd igazi pesti padok
 lesznek, ligeti padok, s körúti
 padok, üllőiúti fák és más fák
 alatt szépen. Még az arra ille-
 tékes ifjúság el kell, hogy vé-
 gesse rajtuk az utolsó simítá-
 sokat — melyek részéről netán
 első simításokkal egybekötötték
 —, a monogramoknak meg kell
 érni az időkben, s akkor válik
 majd a pad igazán paddá, a
 padi létezés teljes romantikájá-
 val, s így realissá egyben. Nem
 egyéni huncutságból mondom
 mindezt, én a padra leülök
 már csupán, tárgyilagosan és
 illédelmesen, mert furaadt va-
 gyok. Ezt az egészet csupán ez
 a kis helyiérdekű büszkeség
 mondatja velem: van ezer új
 padunk a pesti fák alatt.

Török Sándor